

της αγωνιστικής πορείας μας, συστρατευμένοι με το λαοπρόβλητο ηγέτη του Κυπριακού λαού, τον Πρόεδρο Σπύρο Κυπριανού, σε μια πορεία χωρίςπισωδρομήσεις, αταλάνευτοι, λεύτεροι, απροσκόνητοι.

Στην ομιλία του ο κ. Στυλιανού τόνισε επίσης ότι ο προσφυγικός κόσμος αταλάνευτα αξιώνει την εφαρμογή του πιο κάτω τρίπτυχου.

1. Ν' αποχωρήσουν αμέσως τα Τουρκικά κατοχικά στρατεύματα κι όλοι οι επείσακτοι στην Κύπρο έποικοι από τον ηπειρωτικό μικρασιατικό χώρο.
2. Να επιστρέψουν όλοι ανεξάρτητα οι πρόσφυγες στις περιουσίες και τα σπίτια τους και ν' αποκατασταθούν τ' αναπαλλοτρίωτα κι' αναφαίρετα - θεσμοθετημένα ηθικά και νομικά - ανθρώπινα τους δικαιώματα.
3. Να θεσμοθετηθεί η λειτουργία ανεξάρτητου κράτους, που να διασφαλίζει και να εξασκεί λειτουργικά την ενότητα και την κυριαρχία του σ' όλη την επικράτεια

και να κατοχυρώνει τα δικαιώματα των πολιτών του για ελεύθερη διακίνηση, εγκατάσταση, εξάσκηση επαγγελματική, την παροχή του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, την ευημερία και την ασφάλειά τους, όπως επιτακτικά και σωστά διεκδικεί η Κυπριακή Κυβέρνηση και ο Πρόεδρός της.

Για την επίτευξη των πιο πάνω στόχων, ο Γενικός Γραμματέας του σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα, επεσήμανε πως πρέπει να επικρατήσει ενότητα και ομοψυχία στο εσωτερικό μας μέτωπο, να διαφυλαχθεί ως κόρη οφθαλμού η κρατική μας οντότητα, να καλλιεργηθεί κλίμα αγωνιστικότητας και να αξιοποιηθούν και να στρατευτούν στον αγώνα όλοι οι διαθέσιμοι πόροι. Επίσης τόνισε την ανάγκη να αξιοποιηθεί και να ενεργοποιηθεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό το σύνολο του προσφυγικού δυναμικού και του Κυπριακού λαού.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 1986

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΚΥΘΡΕΑ

Του κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗ, Δικηγόρου

Ο προσφυγικός κόσμος της Κωμόπολης Κυθρέας και της γειτονικής περιοχής, θα διαδηλώσει πάλι, αύριο Κυριακή 2 Νοεμβρίου, 1986 με τη Δεύτερη αντικατοχική συμβολική πορεία του προς την κατεχόμενη από τα τουρκικά στρατεύματα Κυθρέα, την αποφασιστικότητα του να συνεχίσει ενωμένος τον αγώνα μέχρι τη Λευτεριά και τη Δικαίωση.

Για άλλη μια φορά οι κάτοικοι της περιοχής Κυθρέας θα διαδηλώσουν πως δεν ξεχνούν την όμορφη κωμόπολη τους, πως ουδέποτε θα εγκαταλείψουν τον αγώνα για επιστροφή στις πατρογονικές τους εστίες, τις περιουσίες τους, τα ιερά και τα όσια τους και πως δεν πρόκειται να δεχθούν λύση που να μην διασφαλίζει την επιστροφή και του τελευταίου πρόσφυγα στο σπίτι του.

Οι κάτοικοι της κωμόπολης Κυθρέας για δώδεκα χρόνια τώρα ζούνε στην πικρή προσφυγιά, Ξεριζωμένοι με τη βία μέσα στη

δική τους την Πατρίδα μακριά από τα σπίτια και τις περουσίες τους, την πατρική τους γη, τη γη της Κυθρέας που την πότισαν με αίμα και ιδρώτα γενιές των προγόνων τους και την αγίασαν με το διάβα τους μορφές Αγίων, όπως ο Άγιος Δημητριάδης, Επίσκοπος Χύτρων, καθώς και πολλοί άλλοι μάρτυρες και ήρωες των διαφόρων εθνικών αγώνων.

Παρά την πάροδο όμως του χρόνου, οι Κυθρεώτες πρόσφυγες δεν ξεχνούν και ποτέ δεν θα ξεχάσουν την Κυθρέα. Γιατί δεν μπορεί κανείς να ξεχάσει την ίδια του τη ζωή. Η σκέψη τους είναι στραμμένη πάντα στο βορρά, στις ρίζες τους, στην όμορφη κωμόπολη τους την Κυθρέα, καθώς και στ' άλλα τουρκοκρατούμενα χωριά και τις πόλεις μας.

Την Κυριακή, 2 Νοεμβρίου 1986, θα ξανασμίξουν όλοι μαζί στην εκκλησία της Παναγίας Ευαγγελίστριας στην Παλλουριώτισσα και αφού εκκλησιαστούν και προσευχη-

θούν στον Ύψιστο και Παντοδύναμο Θεό για επιστροφή και δικαίωση, θα πάρουν το δρόμο για να περπατήσουν συμβολικά προς την κατεχόμενη κωμόπολη της Κυθρέας.

Αλησμόνητες και ανεξίτηλες θα μείνουν στη σκέψη ολονών μας, οι συγκινητικές στιγμές που πέρασαν όσοι πήραν μέρος στην πρώτη συμβολική πορεία προς την κατεχόμενη περιοχή της Κυθρέας. Ιδιαίτερα συγκινητικό ήταν το γεγονός που κατά τη διάρκεια της πορείας, καθώς περνούσαν στην πρώτη σειρά τα οστά του Αγίου Δημητρίου - που κατόρθωσε να τα διαφυλάξει από τα χέρια των βαρβάρων, ο άγιος ιερέας της Εκκλησίας της Παναγίας Χαρδακιώτισσας της Κυθρέας, Παπά Κώστας Παπαναστασίου και έτσι σήμερα βρίσκονται ασφαλισμένα στην Ελεύθερη Κύπρο - και η εικόνα του Αγίου μαζί με την εικόνα της Παναγίας της Χαρδακιώτισσας, γυναίκες με τα

«καπνιστήρι» και την «μερρέχα» στο χέρι βγαίνανε στους δρόμους για να καπνίσουν τις εικόνες και να ρίξουν ροδόσταγμα από τα καπνιστομέρρεχα. Ιδιαίτερη εξέλλου εντύπωση προκάλεσε κι η μαζική συμμετοχή, ο ενθουσιασμός, η θέληση και η αποφασιστικότητα των κατοίκων της περιοχής Κυθρέας για την επιστροφή στα πατρογονικά τους σπίτια, στην όμορφη κωμόπολη τους την Κυθρέα.

Όπως και στην πρώτη, έτσι και στη δεύτερη αντικατοχική τους πορεία, οι Κυθρεώτες πρόσφυγες ενωμένοι και ενδυναμωμένοι όσο ποτέ άλλοτε, με την ίδια μαζική συμμετοχή και τον ίδιο ενθουσιασμό και με πίστη στη δικαίωση του αγώνα τους, θα περπατήσουν για άλλη μια φορά μέχρι το οδόφραγμα της Μιας Μηλιάς. Το οδόφραγμα του αίσχους και της ντροπής.

Εκεί στα «τεχνητά σύνορα», θα βροντοφωνάξουν όλοι μαζί πως «τα σύνορα μας

Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος και η κυρία Μιμή Κυπριανού παρακολουθούν τις ομιλίες πριν από την πορεία.

δεν τελειώνουν ίσαμε εδώ», «Δεν Ξεχνούμε - Αγωνιζόμαστε», «Αγώνας μέχρι τη Λευτεριά και τη Δικαίωση».

Θα αγναντέψουν ακόμη μια φορά την Κυθρέα και θα αντλήσουν δύναμη και αντοχή στο δύσκολο αγώνα που διεξάγουν, μέχρις ότου ξαναχτυπήσουν χαρμόσυνα οι καμπάνες σε όλα τα τουρκοκρατούμενα χωριά και τις πόλεις μας για να διαλαλήσουν τη λευτεριά και τη λύτρωση της Κύπρου. Μέχρι την άγια κείνη ώρα ένα είναι το σύνθημα τους: ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ.

Δεν ξεχνούν έστω και αν έχουν περάσει

δώδεκα ολόκληρα χρόνια, και ποτέ δεν θα ξεχάσουν τις ρίζες τους, τα ήθη και τα έθιμά τους, την σκλαβωμένη από τον Τούρκο εισβολέα όμορφη Κωμόπολή τους. Αλλά δίνουν την υπόσχεση πως ΟΣΟ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΞΕΡΙΖΩΜΕΝΟΥ ΚΥΘΡΕΩΤΗ Η ΚΑΡΔΙΑ ΘΑ ΚΤΥΠΑ ΣΤΑ ΣΤΗΘΙΑ, Η ΠΑΛΗ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΛΥΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΘΡΕΑΣ ΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΙΓΗΣΕΙ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ

Δικηγόρος,

*Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής
Σωματείου Ελεύθερη Κυθρέα.*

ΚΥΘΡΕΑ: 12 ΧΡΟΝΙΑ ΘΥΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

*Της ΕΛΛΙΤΣΑΣ ΣΤ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΟΥ
Β.Γ.Γ. «Ελεύθερης Κυθρέας»*

Η ΚΥΘΡΕΑ και η περιοχή της, δηλαδή το Νέο Χωρίο Κυθρέας, το Έξω Μετόχι, η Βώνη, το Παλαίκυθρο και το Τραχώνι, κατελήφθησαν στη Β΄ τουρκική εισβολή στις 14 του Αυγούστου ανήμερα του δεκαπενταύγουστου. Αυτή την αποφράδα μέρα χάσαμε τα χωριά μας.

Στην Κυθρέα, από την πρώτη τουρκική εισβολή φιλοξενήσαμε πολλούς πρόσφυγες από την επαρχία Κερύνειας καθώς και το νοσοκομείο Κερύνειας.

Στήθηκε επίσης στην Κυθρέα ένα Νοσοκομείο για τις ανάγκες των στρατιωτών μας τακτικών και εφέδρων το οποίο επανδρώθηκε από γιατρούς και εθελοντές νοσοκόμους. Εγώ ήμουν εθελόντρια αδελφή και βοηθήσαμε όσο μπορούσαμε όλα τα παιδιά που κατέφευγαν εκεί πληγωμένα ακόμα χειρουργούσαμε ορισμένα περιστατικά. Το νοσοκομείο κάλυπτε περιοχή επιχειρήσεων από Αγ. Χρυσόστομο, Πενταδάκτυλο μέχρι και το Τζάδος. Είχαμε 35 κρεβάτια και ήταν συνέχεια γεμάτα. Είχαμε και νεκρούς. Ήταν μια φοβερή εμπειρία που δεν την εύχομαι σε κανένα να ξαναζήσει.

Με την κατάληψη της Κυθρέας, περιχώρων και Μεσαορίας μέχρι και την Αμμόχωστο εκγλωβίστηκαν πολλά άτομα από την

περιοχή και κρατήθηκαν άνδρες και γυναίκες ξεχωριστά στο δημοτικό σχολείο και την εκκλησία της Βώνης. Πολλούς σκότωσαν κατά την διάρκεια του εγκλωβισμού. Τους άλλους τους απελευθέρωσαν με ειδική συμφωνία.

Στην περιοχή μας παγιδεύτηκαν και πολλοί στρατιώτες και αξιωματικοί. Πολλοί μεταφέρθηκαν στις φυλακές της Τουρκίας, άλλοι αγνοούνται, μερικοί επέστρεψαν και πολλές ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες μιλούν για κάψιμο στα τουβλοποιεία της Μιας Μηλιάς.

Το σωματείο έχει καθιερώσει σαν ετήσιο θεσμό μνημόσυνο για τα θύματα της τουρκικής εισβολής περιοχής Κυθρέας σαν ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης. Γιατί στάθηκαν αληθινά παλληκάρια στην εισβολή, στην μάχη και στο θάνατο. Γιατί έχουν καταξιωθεί στην ιστορία σαν φωτεινά μετέωρα και είμαστε περήφανοι γι' αυτούς. Γιατί, ίσως, θέλουμε να μοιραστούμε λίγο από τη δόξα τους!

Τη μέρα της πτώσης της Κυθρέας τις 14 του Αυγούστου, αποφασίσαμε από φέτος, όπως όλοι οι κάτοικοι της περιοχής Κυθρέας, κάνουν μια πορεία διαμαρτυρίας και ολονύκτια καθιστική εκδήλωση στο φυλά-